

[Øvist Hansen.]

ster foreslår indsat i loven, at pas kan udstedes uden gebyr, hvis vedkommende er uformuende og det af hensyn til hans erhverv er nødvendigt, at han er i besiddelse af pas. Det kan godt være, at man skal have uddybet lidt nærmere, om der her tænkes på sygekassegrænsen eller en skattegrænse, eller om dette kun skal gælde, når der er tale om en mand, som ikke ejer spor af formue, men kun har sin daglige indtægt.

Jeg vil ligeledes gerne have en lidt klarere definition i forbindelse med forslaget om, at passet kun skal udstedes for 5 år ad gangen, for så vidt angår unge mennesker. Det er jo formodentlig med den motivering, at man hurtigere forandrer ansigtsudstryk o. s. v. i de yngre år. Det ville dog vist være rart, om man fik defineret nærmere, hvad „unge“ betød, og hvornår den unge alder holdt op, om det er ved det 18., det 21. eller det 25. år, eller om der er en anden grænse, således at man mere bestemt kan vide, hvornår unge mennesker skal have et fuldgyldigt pas, og hvornår de skal have et pas, der kun er gældende for den halve tid.

Jeg håber, at den højtærede justitsminister vil svare på de spørgsmål, jeg her har stillet. Jeg tror, det vil være gavnligt at få disse ting lagt mere klart op, så vi ved, hvad ministeren har ment med dem.

Vagn Bro: Jeg er ganske enig med det ærede medlem, der nys forlod talerstolen, da han udtalte, at nogen ministerkrise kunne der ikke komme ud af dette lovforslag, så meget mindre som det jo navnlig er fra oppositionen, dette skulle komme, og vi er aldrig indstillet på at gøre sligt, når der er tale om rent saglige problemer.

Jeg er altså ganske enig i hovedprincippet i dette lovforslag. Jeg vil dog sige til det ærede medlem, der netop havde ordet, at det er jo ikke alene en ajourføring, når vi nu indfører, at passene normalt skal gælde i 10 år. Nyordningen vil betyde en meget væsentlig aflastning for politikamrene, for det er jo således for mange borgere, at fruens kjoler skal nok komme i orden, bilen skal også komme i orden, men det er meget ofte, at det først er 5 minutter før rejsen begynder, at man får passet i orden.

Derfor er det kun rimeligt at lade passet gælde i 10 år mod, at det fremtidig skal koste 20 kr.

I øvrigt er jeg enig i de spørgsmål, den ærede forgænger stillede; jeg ønsker egentlig kun et enkelt udvalgsmøde, hvor man kan drøfte problemet om trang og navnlig begrebet de unge. Hvis det er unge — dem, vi kan kalde unge mennesker — så kan man jo netop forudsætte, at de vil rejse meget, og i så tilfælde synes jeg ikke der er nogen grund til at afkorte tidsrummet eller nedsætte gebyret. Der kan også være tale om det, vi snarere vil kalde børn, men det kan vi vist få klaret i et enkelt udvalgsmøde.

Hagen Hagensen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede i det høje ting i dag, skal jeg kort på det konservative folkepartis vegne tilsige velvillig medvirken til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Jeg har forstået, at spørgsmålet om en kortere gyldighedsperiode for unge væsentligst skal have relation til, at det ikke er drenge med barnekinder, der nu træder frem som fuldskæggede ynglinge, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt med en kortere gyldighedsperiode. Hvis der i øvrigt er lighed mellem passets udvisende og personen, skulle der vel ikke være grund til at have kortere perioder, blot fordi der er tale om unge, der vel ofte er dem, der rejser mest, hvorfor bestemmelsen kunne være medvirkende til at aflaste politikamrene. Der er dog en ting, som — hvis der kommer et udvalg vedrørende sagen — jeg godt kunne lide at få klaret op. Det er spørgsmålet om, hvorvidt der i relation til fællesmarkedet — hvis vi bliver medlem — var ting, vi skulle overveje at få ordnet ved denne lejlighed, idet der jo gælder visse lempeligere pasordninger disse fællesmarkedslande imellem.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig behandling.

Erik A. Jensen: Der er allerede sagt af den ærede ordfører for socialdemokratiet, at det lovforslag, vi behandler i øjeblikket,